ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΥΝΟΦΙΛΙΑ

Του Απόστολου Αποστολάτου

Διανύουμε μια εποχή στην οποία το κυνήγι βάλλεται από παντού. Οι αυτοαποκαλούμενες οικολογικές οργανώσεις προσπαθούν με κάθε τρόπο να πείσουν την κοινή γνώμη ότι το κυνήγι είναι μια παράνομη και αναχρονιστική δραστηριότητα και ότι δήθεν απειλεί τη φυσική ισορροπία. Ο καθένας μας πρέπει να είναι σε θέση να απαντήσει σε αυτές τις κατηγορίες με επιχειρήματα, στοιχεία και αποδείξεις. Ο σύγχρονος κυνηγός οφείλει να έχει άποψη, οφείλει να ενημερώνεται για τις εξελίξεις, οφείλει να συσπειρώνεται γύρω από τις κυνηγετικές οργανώσεις και να συμμετέχει στα κυνηγετικά δρώμενα. Σαν σύνολο είμαστε ισχυροί και αυτό ευτυχώς έχουν αρχίσει να το συνειδητοποιούν όλοι.
Ο σύγχρονος κυνηγός είναι υποχρεωμένος να προστατεύει το φυσικό περιβάλλον και πρέπει να τηρεί όλους τους γραπτούς και άγραφους νόμους που διέπουν το κυνήγι. Πρέπει να σέβεται τους συναδέλφους του και το θήραμα. Εμείς είμαστε υπεύθυνοι για την εικόνα που δίνουμε προς τα έξω. Γι' αυτό πρέπει να απομονώνουμε και να καταγγέλλουμε τους ανεγκέφαλους οπλοφόρους που πυροβολούν ό,τι κινείται χωρίς διακρίσεις, που δεν σέβονται την περιουσία και τον κόπο όσων μοχθούν καλλιεργώντας τη γη, που γεμίζουν τους κυνηγότοπους από κάθε λογής σκουπίδια.
Το κυνήγι δεν είναι κάποιο είδος αγώνα στον οποίο όποιος σκοτώσει τα περισσότερα θηράματα θα πάρει το πρώτο βραβείο. Τα θηράματα δεν είναι λάφυρα πολέμου τα οποία πρέπει να επιδεικνύονται και να περιφέρονται στους δρόμους του χωριού μας. Έχουν περάσει ανεπιστρεπτί τα χρόνια εκείνα που μπορούσαμε να καρπωνόμαστε όσα θηράματα θέλουμε χωρίς να σκεφτόμαστε τις συνέπειες. Σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού τα θηράματα εφαρμόζοντας την αειφορική κάρπωση. Διαφορετικά, όχι μόνο τα παιδιά μας δεν θα γνωρίσουν τι σημαίνει άγριο θήραμα, αλλά και εμείς δεν θα είμαστε σε θέση να κυνηγήσουμε σε λίγα χρόνια.
Πρέπει να αποδεικνύουμε έμπρακτα ότι ενδιαφερόμαστε πραγματικά και αγαπάμε το περιβάλλον. Και για να γίνει αυτό πρέπει να συμμετέχουμε ενεργά στις δραστηριότητες των κυνηγετικών συλλόγων, οι οποίοι πραγματοποιούν δενδροφυτεύσεις, απελευθερώσεις θηραμάτων σε καταφύγια, τοποθετούν ποτίστρες, ταΐζουν θηράματα και όχι μόνο, οργανώνουν ομάδες δασοπροστασίας και δασοπυρόσβεσης, προσφέρουν φιλανθρωπικό έργο κ.ά.
Οφείλουμε όμως να πούμε ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αρκετά βήματα προόδου όσον αφορά το επίπεδο των Ελλήνων κυνηγών. Όλο και περισσότεροι συνειδητοποιούν ότι σημασία έχει η ποιότητα και όχι η ποσότητα. Η θανάτωση του θηράματος δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός, εξάλλου το κυνήγι στις μέρες μας δεν γίνεται για λόγους επιβίωσης.
Ένα μεγάλο επίτευγμα του Έλληνα κυνηγού είναι η δημιουργία της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής. Πρέπει να είμαστε περήφανοι γι' αυτή και για το έργο που παράγει, το οποίο υποχρεούμαστε να διευκολύνουμε και να στηρίζουμε με κάθε τρόπο. Ας μην ξεχνάμε ότι ο

σκοπός της Ομοσπονδιακής Θηροφυλακής είναι να προστατεύει τα θηράματα, αλλά και εμάς τους ίδιους από τους λαθροθήρες που σπιλώνουν μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με τις απαράδεκτες και αποτρόπαιες πράξεις τους.
Το κυνοφιλικό επίπεδο στη χώρα μας έχει ανέβει πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια. Ένα μεγάλο κομμάτι των Ελλήνων κυνηγών έχει πλέον πολλές γνώσεις στο θέμα του κυνηγετικού σκύλου. Αυτή η πρόοδος συμβαδίζει και είναι παράλληλη με την ανάδειξη σε αγωνιστικό επίπεδο, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, των Ελληνικών κυνηγετικών σκύλων και των Ελλήνων κυναγωγών και κυνοτρόφων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πίσω από αυτά τα αποτελέσματα βρίσκονται άτομα παθιασμένα με το κυνήγι και με τα κυνηγόσκυλα, άτομα τα οποία αγωνίζονται να αναδείξουν και να βελτιώσουν την κυνοφιλία στην Ελλάδα. Αυτόν ακριβώς το σκοπό έχουν οι διάφοροι κυνοφιλικοί όμιλοι (club). Γι' αυτό θα πρέπει να πάψουμε να τους αντιμετωπίζουμε με δυσπιστία και καχυποψία και να τους πλαισιώνουμε ώστε να συμβάλλουμε κι εμείς στο δύσκολο έργο τους.
Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά στην αγωνιστική κυνοφιλία. Γνωρίζω πάρα πολλούς συναδέλφους που έχουν μια αρνητική, αν όχι εχθρική, στάση απέναντι στους αγώνες. Οι πιο συνηθισμένες δικαιολογίες γι' αυτή την αντιμετώπιση είναι δύο και ουσιαστικά η μια αναιρεί την άλλη. Διότι από τη μια λένε ότι από τότε που καθιερώθηκαν οι αγώνες στη χώρα μας μειώθηκαν τα θηράματα γιατί λόγω της διαφήμισης και γενικότερα του επαγγελματισμού που απέκτησε ο χώρος ο καθένας είναι σε θέση να αποκτήσει έναν καλό σκύλο και επομένως να καρπωθεί περισσότερα θηράματα, ενώ από την άλλη υποστηρίζουν ότι τα σκυλιά αγώνων είναι άχρηστα για το κυνήγι διότι οι συνθήκες και οι κανόνες που διέπουν τους αγώνες δεν αντικατοπτρίζουν τις συνθήκες μιας πραγματικής κυνηγετικής εξόρμησης.
Ποια είναι λοιπόν η χρησιμότητα των αγώνων; Οι αγώνες είναι, ούτε λίγο ούτε πολύ, μια τράπεζα γονιδίων. Μέσα από αυτή την τράπεζα έχουμε τη δυνατότητα να επιλέξουμε τους καλύτερους γεννήτορες, ούτως ώστε να πάρουμε ακόμα καλύτερους απογόνους. Και βέβαια ένας σκύλος που έχει προπονηθεί για να δίνει το μέγιστο της απόδοσής του σε δεκαπέντε λεπτά δε μπορεί να αντέξει σε πολύωρο κυνήγι, όπως άλλωστε ένας σπρίντερ δεν μπορεί να τρέξει σε μαραθώνιο. Με την κατάλληλη όμως προπόνηση ένας σκύλος αγώνων μπορεί να κυνηγήσει επί ώρες και να είστε σίγουροι ότι θα κυνηγήσει πολύ καλά. Και όταν λέω πολύ καλά εννοώ σύμφωνα με τα στάνταρ εργασίας της φυλής του. Διότι είναι θλιβερό να βλέπει κανείς ένα σέττερ ή ένα πόιντερ να ερευνά με τη μύτη κολλημένη στο έδαφος και με την ουρά να γυρνάει σα μανιβέλα σε μια απόσταση 20-30 μέτρων από τον κυνηγό. Είναι άσχημο να βλέπεις ένα σέττερ να φερμάρει σαν πόιντερ και το αντίστροφο. Η κάθε φυλή έχει τα χαρακτηριστικά της και εφόσον επιλέγουμε ένα σκύλο που ανήκει σε μια συγκεκριμένη φυλή, πρέπει αυτός ο σκύλος να "σέβεται" τα χαρακτηριστικά της φυλής του. Ειδάλλως τι νόημα έχει η ύπαρξη όλων αυτών των διαφορετικών κυνηγετικών φυλών;
Τέλος θα ήθελα να θίξω ένα ακόμα σοβαρό θέμα, αυτό της καθαροαιμίας. Γιατί είναι σημαντικό να έχουμε έναν καθαρόαιμο σκύλο; Καταρχήν εκτρέφοντας ή κατέχοντας καθαρόαιμους σκύλους μπορούμε να συμβάλλουνε στη βελτίωση της κυνοφιλίας στην χώρα μας και αυτό γιατί έναν καλό καθαρόαιμο σκύλο μπορούμε να τον ζευγαρώσουμε δίνοντας την ευκαιρία και σε άλλους συναδέλφους να αποκτήσουν ένα καλό κυνηγόσκυλο, μπορούμε ακόμη και τον προωθήσουμε σε αγωνιστικό επίπεδο έτσι ώστε ένας ακόμα μεγαλύτερος αριθμός κυνηγών να επωφεληθεί από τις ικανότητες του σκύλου μας. Όπως και να έχει πάντως, έναν καθαρόαιμο σκύλο, ο οποίος είναι πολύ καλός στο κυνήγι, έχουμε τη δυνατότητα να τον ζευγαρώσουμε αναζητώντας ακόμα πιο αξιόλογα άτομα. Ένας ημίαιμος

σκύλος, όσο καλός κι αν είναι, δεν έχει συνέχεια, δεν δίνει ισάξιους απογόνους και αυτό κοστίζει και χρόνο και χρήμα. Σε πρακτικό επίπεδο, πριν 30-40 χρόνια που τα θηράματα αφθονούσαν, ακόμα και ένα ημίαιμο κυνηγόσκυλο, με ένα εύρος έρευνας 20-30 μέτρων και μια μέτρια μύτη, ήταν σε θέση να γεμίσει το σακίδιο. Σήμερα τα θηράματα είναι λιγοστά και αυτά που υπάρχουν έχουν επιβιώσει χάρη στο πολύ ανεπτυγμένο αμυντικό τους ένστικτο, άρα είναι πολύ δύσκολα. Σ' αυτές τις συνθήκες λοιπόν είναι αποτελεσματικός μόνο ένας σκύλος που καλύπτει πολύ τόπο και έχει άριστη μύτη, και αυτά είναι χαρακτηριστικά των πολύ καλών καθαρόαιμων σκύλων.
Άφησα τελευταίο το θέμα της ποιότητας και του θεάματος, γιατί προσωπικά το θεωρώ το πιο σημαντικό. Όποιος έχει ζήσει την εμπειρία ενός σέττερ το οποίο αντιλαμβανόμενο μια αναθυμίαση αρχίζει να χαμηλώνει σταδιακά ώσπου το στήθος του να σέρνεται στο έδαφος και με μια κίνηση που θυμίζει αιλουροειδές να φτάνει στη φέρμα, όποιος έχει δει ένα πόιντερ κατά τη διάρκεια ενός απίστευτα γρήγορου και δυνατού καλπασμού να σταματά λες και έπεσε πάνω σε έναν αόρατο τοίχο, είναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να συμβιβαστεί με οτιδήποτε άλλο. Είναι αυτές οι σκηνές που κάνουν τα πόδια σου να τρέμουν, την καρδιά σου να χτυπάει σαν τρελή, το σώμα σου να ανατριχιάζει, είναι αυτές οι εικόνες που αποτυπώνονται στο μυαλό σου για πάντα.
Αυτή είναι η πεμπτουσία του κυνηγιού.